

Napadlo vás někdy, kolik výtvarných umělců dnes žije na Zbraslavi? Zajímá vás, co právě vytvářejí? Pokud ano, udělejte si v listopadu čas na výstavu Zbraslavský salon 2007. Protože právě tady se nejen můžete s některými vystavujícími autory setkat, ale hlavně shlédnout reprezentativní přehlídku jejich prací z posledního období. Kromě dvaadvaceti „domácích“ výtvarníků a fotografů se zde poprvé představí také tři vystavující hosté, kteří zde mají svou zbraslavskou premiéru.

Pro soutěživé návštěvníky Zbraslavského salonu 2007 je připravena zvláštní Cena diváka.

Podmínky hlasování jsou velmi jednoduché. Každý divák má právo jednoho hlasu, který může přidělit libovolnému vystavenému dílu.

Po ukončení výstavy budou hlasy sečteny a výsledky oznámeny na nové internetové adrese Zbraslavského salonu www.mc-zbraslav.cz/salon. Autorovi, jehož dílo získá nejvíce hlasů, bude při následujícím ročníku salonu předána čestná Cena diváka. Také na vylosovaného tipujícího návštěvníka bude čekat zajímavá cena. Získá možnost vybrat si grafický list od jednoho ze zbraslavských umělců.

Zveme vás tedy k prohlídce prvního Zbraslavského salonu 2007, protože právě vám je salon určen především.

ZBRASLAVSKÝ SALON 2007

PŘEDSTAVUJEME HOSTY SALONU

Jitka Válová (1922)

Malířka, která se svou sestrou Květou (1922-1998) měla společné nejen datum narození, ale také umělecký osud, přestože jejich vlastní tvorba je nezaměnitelná. Obě studovaly u profesora Emila Filly na Vysoké uměleckoprůmyslové škole v Praze, ale jejich tvorbu trvale poznamenalo i průmyslové zápasem člověka se žhavým kovem. V šedesátých letech se sestry staly členkami umělecké skupiny Trasa. Ale přestože Praha leží nedaleko Kladna, žily zde obě sestry v dobrovolné izolaci. Teprve po roce 1989 se jim otevřela možnost více prezentovat své práce doma a v zahraničí. V roce 1994 získaly obě sestry Cenu J. G. Herdera, kterou si převzaly ve Vídni. V roce 2003 obdržela Jitka Válová Cenu Ministerstva kultury, Květě byla udělena in memoriam. V současné době se Jitka opět věnuje litým kresbám, které jsou inspirovány poslechem klasické hudby.

Zdenka Marie Nováková (1939)

Absolventka Fakulty architektury ČVUT v Praze, soukromě studovala u profesora Součka. V letech 1968-1990 pracovala jako pedagožka na pražské AVU. Příroda jako nevyčerpatelné bohatství zážitků a optických vjemů představuje pro malířku základní téma. Opakovaně se vrací do rodného kraje a získává podněty k malbám, které přímo nezobrazují určité motivy, ale sugerují představu skalních měst, rostlin nebo stromů. Svému záměru podřídila také vlastní malířský rukopis, ke kterému dospěla podle svých slov „v úsilí o zachycení základního atributu přírody - rozmanitosti a věčné proměnlivosti“. Je zastoupena v pražské Národní galerii a mnoha dalších veřejných a soukromých sbírkách doma a v zahraničí.

Olbram Zoubek (1926)

Sochař Olbram Zoubek studoval u profesora J. Wagnera na Vysoké škole uměleckoprůmyslové. Byl se svou manželkou sochařkou E. Kmentovou členem umělecké skupiny Trasa. Je mimo jiné autorem posmrtné masky Jana Palacha a Památníku obětem komunismu, který se nachází nad pražskou křižovatkou Újezd.

Kdo se procházel v loňském roce na pražském Ovocném trhu, mohl se zde setkat se zastupem strnulých postav. Stály zde Zoubkovy sochy mužů a žen v nadživotní velikosti, některé barevné, jiné surově rozdrásané, další jemně modelované, z cementu nebo bronzu. „Dělám lidi, na které myslím. Při práci se snažím vyjasnit svůj vztah k nim a ke světu a přitom se trochu vyznat v sobě. Napětí mezi tíhou a touhou létat, mezi současností a směřováním k nadčasovosti, mezi tíhou hmoty a snahou ji popřít, mezi dokonalostí a nemožností jí dosáhnout - to je to, co mě vzrušuje. Aby socha stála nohama na zemi a hlavou mířila ke hvězdám,“ říká Olbram Zoubek.

YSTAVUJÍ

Zuzana Bláhová (1952)

Rodačka z Nového Boru žije na Zbraslavi od roku 1993, a to v nově zrekonstruovaném nejstarším obytném domě. Vystudovala sklářskou školu – obor malba na sklo. Od té doby se věnuje malování. V průběhu let se přes malbu na sklo a porcelán dostala až k malbě olejem, které se věnuje posledních osm let. Maluje, jak sama říká, „strašidýlka“, což jsou fantastní figurální motivy. Inspiraci nachází většinou ve své lásce k tajemnu. Má za sebou dva roky trvající stálou výstavu v Praze. Příští rok má v plánu výstavu v České národní bance.

Marta Hadincová - Vožniaková (1958)

Žije a tvoří na Zbraslavi, kde se narodila i založila rodinu. Vystudovala Střední průmyslovou školu grafickou, na Vysoké škole uměleckoprůmyslové studovala obor užitá grafika. Ve své tvorbě byla jistě zpočátku ovlivněna tradicí díla svého otce Jaroslava Vožniaka, leč s vnímanými výtvarnými prostředky pracovala velmi osobitě a zcela neepigonsky. Svůj výtvarný názor vždy podporuje a přivádí k dokonalosti použitými technikami.

Miroslav Hadinec (1955)

V roce 1981 dokončil studia na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze. Tam také poznal svou budoucí manželku Martu Vožniakovou. Jako malíř preferuje klasickou malbu, dokáže však i tradičnějšími výtvarnými postupy odstoupit od popisné reality a svá témata člověka s jeho pocity a prožitky uvést do dějinných souvislostí. Jeho trochu tajemné alegorie hovoří neokázale o lásce v jejích mnohoznačných podobách a jsou nádherným protipólem chladných kalkulů dnešního světa.

Petr A. Hampl (1943)

Zbraslavský rodák, akademický malíř Petr Hampl, absolvoval v letech 1960 - 1967 Akademii výtvarných umění u profesora Silovského, později pak grafickou specializaci u profesora Tittelbacha a profesora Čepeláka. Po vstupu do praxe se řadu let věnoval restaurátorské práci, pracoval na restaurování malých artefaktů i rozsáhlých celků (např. zámek Častolovice). V současné době se věnuje volné grafické a malířské tvorbě a vyučuje na Střední uměleckoprůmyslové škole v Praze.

Jeho výstavní aktivita je velmi rozsáhlá. Zrealizoval 38 výstav, z toho šest v zahraničí (Paříž, Barcelona, Ženeva).

Petr Hampl (1975)

Narodil se na Zbraslavi. V letech 1998 až 2004 absolvoval Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze. Přes jeho mládí je výčet výstav úctyhodný. Uspořádal 3 samostatné výstavy a své práce vystavoval i na 19 společných výstavách. Dvě z nich se uskutečnily ve Francii. V současné době se věnuje restaurování nástěnných maleb.

Ivana Hamplová (1944)

Zbraslavská rodačka, dcera akademického malíře Jindřicha Mahelky, v letech 1958 - 1962 studovala obor fotografie na Střední průmyslové škole grafické v Hellichově ulici. Později absolvovala tříleté studium na Institutu výtvarné fotografie. Je členkou fotografické skupiny Femina. Zrealizovala 4 samostatné výstavy doma i v zahraničí a zúčastnila se řady fotografických soutěží. Posledních 14 let zajišťuje ve svém atelieru fotografické služby pro zbraslavské občany.

Zdenka Havlíčková (1933)

Vystudovala sochařství a keramiku u profesora Livory na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze. Na Zbraslavi řadu let bydlela a tvořila a stále častěji se sem vrací. Vytváří volné plastiky menších rozměrů, portréty i reliéfy z pálené a patinované hlíny. Kromě toho se věnuje i volné malbě. Poslední výstavy se zúčastnila se skupinou výtvarníků Prahy 5 v domě U Hybernů, samostatnou výstavu měla ve výstavní síni Na Cibulkách v Praze 5.

Miloslav Hlaváček (1948)

Narodil se v Broumově u Náchoda. Vystudoval obor malířství na Akademii výtvarných umění v Praze u profesora Aloise Fišárka a profesora Jana Smetany. Ve své rozsáhlé malířské činnosti se věnoval spolupráci s architekty, tvorbě filmových plakátů a ilustrací. Při tvorbě muzikálu Olympic v divadle Ta Fantastika spolupracoval na realizaci výpravy. Pracuje jednak v atelieru na Zbraslavi, jednak poblíž německého Freiburgu.

Miroslav Hucek (1934)

Fotografii se začal vážně věnovat někdy ve dvaceti letech ve fotografickém klubu. V šedesátých letech pracoval v časopise Mladý svět, kde jeho fotografie právem patřily k těm nejlepším. Především jeho reportážní snímky udivovaly jednoduchostí formy a hloubkou zážitku. Lidské povahy, jejich sociální určení, stav lidské mysli, spojení člověka s prostředím, to je doména Miroslava Hucky. Možná i proto se především vyjadřuje fotografií černobílou, kde jasněji rozkrývá to, co objevuje pod člověčí kůží. Na Zbraslavi pracuje již čtvrt století v atelieru, který se brzy stal i jeho domovem.

Eva Kořánová (1959)

Studovala na Vysoké škole pedagogické v Čenstochové (Polsko), diplom získala v ateliéru umělecké grafiky profesora Ryszarda Osadczyho v roce 1999. Zabývá se volnou i užitou grafikou. V oblasti volné grafiky se věnuje především linorytu, ale i hlubotiskovým technikám - suché jehle, leptu, mezzotintě. Vytváří grafické značky podniků a firem, ilustrace, knižní obálky, plakáty, pozvánky, novoročenky a ex libris, věnuje se editaci a grafickým úpravám katalogů uměleckých výstav a příležitostných tisků. Účastnila se výstav doma i v zahraničí, samostatné výstavy měla

v Čechách a v Polsku. V roce 1993 založila při Obvodním kulturním domě v Praze 9 Galerie 9, jejíž kurátorkou je dodnes. Od roku 2004 sídlí Galerie 9 pod křídly MČ Praha 9 v rekonstruované historické budově vysočanské radnice a od svého založení k dnešnímu dni má na kontě ke dvěma stovkám autorských i tematických výstav našich i zahraničních umělců.

Jana Kubecová (1956)

Od narození žije na Zbraslavi. Vystudovala přírodovědecké gymnázium v Praze. Malbou se zabývá již od raného dětství. Zbraslavský salon je pro ni první příležitostí prezentovat své práce na veřejnosti. Tuto výstavu vnímá jako výzvu, a zároveň se na ni těší.

Dagmar Mahelková (1952)

Zbraslavská rodačka, vystudovala Střední odbornou školu výtvarnou na Hollarově náměstí v Praze. Po absolutoriu v roce 1971 se prakticky celý život věnovala výchově žáků výtvarného oboru na ZUŠ ve Zbraslavi. Minimálně dvě desítky absolventů se pak dále věnovaly studiu na uměleckých školách. Své práce uceleně představila na samostatné výstavě ve výstavních prostorách Městského domu, na společné výstavě v Kutné Hoře i na výstavách pořádaných Zbraslavskou kulturní společností. Nejraději maluje olejem krajiny, ale věnuje se také litografii.

Jana Majcherová (1960)

Grafická designérka, rodačka z Prachatic, na Zbraslavi žije od roku 1969. Absolvovala speciální ateliér grafického designu FUUD Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem u doc. Karla Míška. Věnuje se tzv. funkční typografii, knižní ilustraci (doposud ilustrovala cca 20 knih převážně pro zbraslavské nakladatelství Cherm), úpravě knih, grafickému designu a volné tvorbě. Naposledy vystavovala letos v Kávovarně v pasáži Lucerna v Praze 1. Výstavu s názvem Obrazy ze sklepa 2, obsahující díla z 80. let, textem opatřil a uvedl Jan Majcher. V roce 2007 mj. ilustrovala básnickou sbírku Rosa definitiva (Cherm, Zbraslav 2007), za niž František Listopad získal nejprestižnější české literární ocenění – Cenu Jaroslava Seiferta.

Lenka Nebeská (1984)

Narodila se v Praze, na Zbraslavi žije od svých šesti let. Vystudovala SOU umělecko-řemeslné v Praze (umělecký keramik a monumentální malba) a VOŠ uměleckooprůmyslovou v Jablonci nad Nisou (ražená medaile). Zbraslavský salon pro ni bude již pátou výstavou. Její návrh osmi lícových stran byl použit pro sadu euro medailí ČR vydaných Českou mincovnou v roce 2006. Ve své práci často ztvárňuje archetypální pojmy (čas, život, svo-

boda). Neupřednostňuje konkrétní techniku – věnuje se malbě, ryté medaili, sochaření a keramice, vždy podle zvoleného tématu.

Pavel Piekar (1960)

V roce 1983 absolvoval stavební fakultu ČVUT v Praze. Soukromě se výtvarně vzdělával u doc. Bohuslava Kutíla a manželů Jenny a Jana Hladíkových. Realisticky zobrazuje skutečnost v kresbách a barevných tuších, které převádí do barevného linorytu. Podle obtížnosti tématu se počet jednotlivých barev pohybuje mezi 5 až 30 - každá barva má svoji vlastní desku. Tiskne autorsky, v malých nákladech, barevné odstíny jednotlivých desek vznikají mícháním tiskařských a olejových barev. Zaujetí realitou se prolíná i do figurálních kompozic, časnějších linorytů na náboženská témata či pozdějších grafik s postavami lidí a zvířat bez bližšího námětového určení. Zvláštní skupinu tvoří práce, ve kterých se objevují citace uměleckých projevů jiných autorů, které využil i při komponování imaginárních portrétů významných umělců. Pravidelně vystavuje doma a v zahraničí.

Miloš Pošar (1924 - 2007)

Brzy po vystudování Akademie výtvarných umění přišel na Zbraslav, která se mu stala na celý život rodinným i pracovním zázemím. Kořeny jeho krajinářské tvorby lze jistě hledat v jeho důvěrné znalosti české krajiny

a lásce k ní. Proto dokázal ve své tvorbě neokázalými výtvarnými prostředky dosáhnout maximálního účinku svých děl. Jeho tvorba však obsahovala i řadu drobných grafických prací a několik knižních ilustrací, kde rovněž prokázal, jak účinné jsou spore výtvarné prostředky ve spojení s vysokým uměleckým nábojem.

YVSTAVUJÍ

Markéta Pošarová (1954)

Tvorba Markéty Pošarové má své těžiště v textilním výtvarnictví, které bylo jejím studijním oborem. Nemalé místo však zabírá i práce krajinářská. Názory na zobrazení krajiny nacházela jistě už v počátcích u svého otce Miloše Pošara. Její krajina je však jiná. Stejně kultivovaná i drsná, ale přesto jemnější a nepochybně ovlivněná i v použitých prostředcích její hlavní profesí. Příjemná nenásilná barevnost jejích prací, podpořená trochu abstrahující ornamentálností, navozuje jasnou iluzi reálného světa a představ o něm.

Filip Stránský (1979)

symbolismu až surrealismu a narážejí na témata, se kterými se setkává okolo sebe. Technika děl je odvozena od práce, kterou vykonává, proto tedy koláž a fotomontáž.

Narodil se v Praze. Na Zbraslavi žije již 25 let a výtvarné činnosti se věnuje od roku 2000. Vystudoval Anglo-německou obchodní akademii. Má za sebou tři výstavy, ta čtvrtá v centru Prahy byla na poslední chvíli zakázána pro „přílišnou avantgardnost“. Pracuje jako grafik a technik IT. Jeho díla jsou věnována

František Tomík (1955)

První autorskou výstavu měl František Tomík v Kladně v roce 1977. Tam navštěvoval kurzy kreslení ak. malíře L. Jelínka a později také figurální kreslení v Praze pod vedením ak. malíře F. Nedvěda. V letech 1980-1985 studoval večerně Střední odbornou školu výtvarnou v Praze. Zabývá se užitou grafikou a volnou tvorbou, která byla koncem sedmdesátých až osmdesátých let silně ovlivněna tehdy probíhající asanací starého Kladna. Lidský prvek se na jeho obrazech objevoval velmi omezeně a byl přítomen spíše jen v zastoupení osamocněných budov. Počátkem devadesátých let se ale jeho pozornost zaměřuje především na člověka. Lidské tělo se stává jakýmsi znakem. Vystavuje kresby, nebo méně obvyklou technikou vytváří deskové obrazy, které se pohybují na hraně mezi malbou a sochařským reliéfem. Ale i toto omezení někdy překračuje, a pak vznikají trojrozměrné objekty.

Ivana Vožniaková (1958)

Ve své tvorbě byla v počátcích jistě ovlivněna silnou osobností Jaroslava Vožniaka, svého budoucího tchána, se kterým spolupracovala již jako studentka Střední průmyslové školy grafické. Velmi záhy se však vydává vlastní cestou. Nepopírá zcela to, čím vstupovala na uměleckou dráhu, její témata a výtvarné postupy jsou však stále osobitější. Realita je prostoupena snem, a vznikají tak nádherné obrazové scény prostoupené romantikou a fantazií.

Ludmila Warausová (1950)

kreslení na ZUŠ Klementa Slavického v Praze-Radotíně. O úspěšnosti její pedagogické činnosti svědčí i to, že 38 jejích žáků pokračovalo ve studiu na uměleckých školách.

Narodila se na Zbraslavi v rodině akademického malíře Jindřicha Mahelky. Absolvovala Střední odbornou školu výtvarnou na Hollarově náměstí. Zúčastnila se společných výstav pořádaných Zbraslavskou kulturní společností. Doménou její umělecké činnosti je grafika. Prakticky celý svůj aktivní život věnovala výuce

Eva Žáková (1944)

Akademická sochařka Eva Žáková žije v Lahovičkách. Vystudovala ateliér sochařství a kovové plasty u profesora Malejovského a doc. Nušla na VŠUP v Praze, studovala na Hochschule für industrielle Formgestaltung in Německu a na londýnské Akademii umění ve Velké Británii.

Je vedoucí katedry plastiky a šperku na Soukromé umělecké škole a profesorkou v ateliéru uměleckého zpracování kovů a drobných kamenů. „Vážím si přírodních zákonitostí a těch, kteří je respektují. Stále intenzivněji studuji zákonitosti přírody, a ona mě stále častěji ochromuje krásami svých pokladů,“ říká. „Má práce je dost obsáhlá, je skloubeným celkem plastik, reliéfů a šperků, a také obrazů, kde nosným prvkem jsou kov a dřevo, komponované s různými doprovodnými materiály. Uplatňuji technologie zpracování obvyklé u nás v Čechách, ale také odlišné, typické pro německé a britské krajiny, kde jsem byla na studijních a uměleckopracovních pobytech.“ Věnuje se i restaurátorské činnosti.

Výstava je otevřena od 5. 11. do 6. 12. 2007

pondělí a středa 8 – 18, úterý a čtvrtek 12 – 18, sobota 14,30 – 16,30

Galerie Zbraslav, Městský dům, U Malé řeky 3, Praha – Zbraslav

Mediální partner: **Zbraslavské noviny**

Poděkování za podporu výstavy:

GRAPHIT
FRANTIŠEK TOMÍK

www.krivanek.eu
internet pro vás

ANTIKVARIÁT
NÝVLT

KNIHKUPECTVÍ
U STROMECKU

Sandragon

Materiál pro restaurátory a výtvarníky
www.sandragon.cz

Děkujeme zbraslavským podnikatelům za pomoc při propagaci této výstavy ve svých firmách.
Vyšlo jako mimořádná příloha Zbraslavských novin č. 11/2007.